

DEDICATIO.

vinuo securi sint tracturi, in tuoq; velut sinu paterno quieturi. Ipsum Principatum multo & grauius are alieno ab Antecessoribus, non luxu sed rerum gerendarum studiis, oppressum ex amplissimo patrimonio tuo ita leuasti, ut vix sentire amplius molestissimum onus illud & stimetur. Etiam nunc ut omni omnino sine magna tuorum grauatione subiectorum (dignum in Principe & imitandum facinus!) liberes, in id dies noctesq; Te sedulo incumbere, norunt omnes, qui Cels. T. nouerunt. Et hic laudes tuas, Reuerendissime & Illustrissime Princeps, quæ multa & magna sunt, latius diffunderem, si vel Tuearum præcone & buccinatores indigeres, vel ego panegyricum scribere instituissem. Quin etiam studiosè mihi cauendum est, ne dem malè feriato hominum generi tamquam ansam ad reprehendendum. Multos enim ingeniatos istoc more pessimo reperiri apud nos doctus & expertus scio, qui quod à me ingenuè diceretur, tuam ad voluntatem scribi calumniarentur. Viunt tamen, qui ingentem, quæ in se usus es, liberalitatem ac munificentiam non reticere poterunt: quorum commoda adiuvans numquam perituram tibi laudem ac gloriam, præclaro Principe dignissimas, aucupatus es. Equidem, ad me ut redeam, illum Historiarum & antiquitatis tuum amorem vehementer & amo & adoro. Ex quarum meditatione tibi tuaq; Reip. quod imitere, capias: unde fœdum inceptu, fœdum exitu, quod vites, ait bonus, si quis alius, & prudens scriptor Livius. Tua itaque Celsitudo, ut bene posuit initia, sic cætera sequentur. Vtriusq; rei exempla multo plurima reliquerunt nobis illi Scriptores, quos Metropolitano tuo, Reuerendissimo Illustrissimoq; Archiepiscopo & Electori Moguntino, inscripsimus. Quibus consequi sunt, quos hic Celsitudini T. offero, dedico, consecro, eiusque Reuerendissimo & Illustrissimo nomine proscribo. Tui sunt, tuoque in Episcopatu viuentes eius res gestas monumentis harum litterarum satis strenuè & concinne tradiderunt. In quibus priscam illam Episcopatus tui formam Ecclesiasticam, priscam Politie gubernationem, tamquam in speculo contemplari queas. Hos ubi Cels. T. uti spero, eadem frontis serenitate, qua Suenicos, suscepit, erit cur mihi valde later, mecumque præclarè actum putem, qui id abs T. Cels. quod tantopere cupio, sim consecutus, ut me ex tuorum